

civil retssag mod ejeren af den spærrende fangstindretning med henblik på fastsættelse af erstatningen.

Til nr. 2 (§ 130, stk. 3)

Hæftestraffen er afskaffet med virkning fra den 1. juli 2001, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. Strafferammen i fiskerilovens § 130, stk. 3, foreslås derfor ændret fra »bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, under skærpene omstændigheder indtil 4 år« til »bøde eller fængsel i indtil 2 år, under skærpene omstændigheder indtil 4 år«. Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen ændring af praksis med hensyn til, hvor lang en frihedsstraf der udmåles i de konkrete sager.

Til § 11

(lov om afvanding af marsken ved Tønder)

Til nr. 1-2 (§§ 5 og 6)

Kompetencen til at træffe afgørelse om udgiftsfordeling foreslås overført til taksationsmyndighederne. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1. Kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorledes vandløbs- og vejforbindelser mv. skal ordnes, foreslås overført til vandløbsmyndigheden med klageadgang til Skov- og Naturstyrelsen.

Til nr. 3-5 (§ 7)

Kompetencen til at træffe afgørelse om erstatning efter § 7 foreslås overført til taksationsmyndighederne (betænkningen side 76 og 118).

Til § 12

(lov om tillæg til lov om afvanding af marsken ved Tønder)

Kompetencen til at træffe afgørelse om udgiftsfordeling foreslås overført til taksationsmyndighederne. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til § 13

(udstykningsloven)

Hegnssynssager efter udstykningsloven angår fordelingen af omkostningerne ved skelforretninger. Det foreslås, at disse sager fortsat skal kunne indbringes for hegnssynet i de tilfælde, hvor resultatet af skelforretningen ikke indbringes for domstolene.

Såfremt der anlægges retssag om ændring af resultatet af skelforretningen (jf. udstykningslovens § 36, stk. 2, nr. 2), foreslås det imidlertid, at der under en sådan retssag desuden efter påstand skal tages stilling til fordelingen af omkostningerne ved skelforretningen. I

disse tilfælde kan spørgsmålet om omkostningsfordeling ikke indbringes for hegnssynet, og er det allerede sket, skal hegnssynet afvise sagen. Dette gælder, uanset om der under retssagen om resultatet af skelforretningen rent faktisk tillige nedlægges påstand om fordelingen af omkostningerne ved skelforretningen. Det er således op til sagens parter i givet fald at udnytte muligheden for at få en afgørelse af omkostningsspørgsmålet under retssagen.

Med denne kompetencefordeling undgås det, at hegnssynet skal afvente udfaldet af en retssag, før det kan afgøre spørgsmålet om fordelingen af omkostningerne ved skelforretningen, hvorefter hegnssynets afgørelse herom i givet fald ville kunne prøves under endnu en retssag.

I de tilfælde, hvor der ikke anlægges retssag om resultatet af skelforretningen, og hvor spørgsmålet om omkostningsfordeling ved skelforretningen således henhører under hegnssynet, kan hegnssynets afgørelse indbringes for domstolene til prøvelse efter grundlovens § 63. Sagen vil i givet fald skulle anlægges mod den eller de andre parter i sagen for hegnssynet og ikke mod hegnssynet. Sagen vil først kunne indbringes for domstolene, når hegnssynet har truffet afgørelse.

Det foreslås, at hegnssynets afgørelse i givet fald skal indbringes for domstolene inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, dog således at sagen kan tillades indbragt inden for en frist på 6 måneder, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 14

(lov om private vejrettigheder)

Det foreslås, at bestemmelsen om landvæsensretternes kompetence til at træffe afgørelse om tilkendelse af nødvej og om fastsættelse af erstatning herfor ophæves.

Hvis der ikke kan opnås en mindelig ordning, vil den, der ønsker at få tilkendt en nødvej, fremover skulle anlægge en almindelig civil retssag mod ejeren af den grund, hvor nødvejen ønskes tilkendt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

(retsafgiftsloven)

Til nr. 1 (§ 55, nr. 5)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af nedlæggelsen af landvæsensretterne. Retsafgiftslo-